

Dosarul nr. 2ra-1677/2020

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D.Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M.Anton, O.Cojocaru, V.Cotorobai)

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Devciolu Ana, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Devciolu Ana împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni cu privire la restituirea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 octombrie 2018, Devciolu Ana a depus cerere de chemare în judecată împotriva Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni cu privire la restituirea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii înaintate reclamanta a invocat că, la 21 august 2009 BC „Moldindconbank” SA a încheiat cu SRL „EcoTurNova” contractul de credit nr. 3/09, în baza căruia a acordat acesteia un credit în sumă de 59000 euro, cu termenul final de rambursare la 21 februarie 2011. Pentru asigurarea rambursării în termen a creditului acordat SRL „EcoTurNova”, Devciolu Ana în calitate de debitor ipotecar, a ipotecat în beneficiul pârâtei apartamentul nr.XXXXXX cu suprafața de 48,90 m.p.

A relatat reclamanta că la 07 decembrie 2010 pârâta s-a adresat în instanță cu o cerere de chemare în judecată împotriva Anei Devciolu cu privire la deposedarea forțată de bunul ipotecat și evacuarea fără acordarea spațiului locativ, acțiune admisă prin hotărârea Judecătoriei Rîscani mun.Chișinău din 18 martie 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 aprilie 2013.

A mai indicat reclamanta că la 30 septembrie 2013 Curtea de Apel Chișinău a emis o hotărâre, prin care a considerat stinse creanțele neexecutate ale SRL „EcoTurNova” și s-a dispus lichidarea acesteia, cu radierea din Registrul de stat

al persoanelor juridice, hotărâre ce a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 22 ianuarie 2014.

A susținut reclamanta că în decizia Curții Supreme de Justiție din 22 ianuarie 2014 s-a indicat că este stinsă datoria SRL „EcoTurNova” față de BC „Moldindconbank” SA în sumă de 58540 euro, ce rezultă din contractul de credit nr. 3/09 din 21 august 2009.

A declarat reclamanta că la 28 octombrie 2015, pârâta a încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 5441, prin care a fost vândut apartamentul nr. XXXXX, la prețul de 26 000 euro. Din considerentele expuse, deoarece la moment exercitarea dreptului de ipotecă și vânzare a bunului ipotecat, creanța creditorului ipotecar a fost stinsă, reclamanta considera că este îndreptățită de a pretinde restituirea sumei de 26000 euro, încasată de pârâtă în urma comercializării apartamentului nominalizat.

Prin prisma art.493 Cod civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019) și art. 120 din Constituția Republicii Moldova, reclamanta a solicitat încasarea din contul pârâtei în beneficiul său a sumei de 26000 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 11 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Devciolu Ana și s-a menținut hotărârea din 30 octombrie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că lichidarea debitorului SRL „EcoTurNova” nu degrevează intimata de dreptul de exercitare a dreptului de ipotecă asupra bunului ipotecat de apelantă în condițiile în care la data comercializării bunului ipotecat creanța intimitei nu a fost executată. Subsecvent, se constată lipsa în speță a temeiurilor legale ce ar institui obligația intimitei, conform exigențelor art.514 și 572 alin. (1) Cod civil (în redacția în vigoare la data înaintării acțiunii), de a restitui apelantei prețul bunului ipotecar comercializat.

Din aceste considerente, instanța de apel a notat ca fiind nefondate argumentele apelantei cu trimitere la dispozițiile art. 493 Cod civil, art. 120 al Constituției Republicii Moldova, art. art. 14 și 16 Cod de procedură civilă, precum și la jurisprudența CtEDO, deoarece apelanta nu a probată că prin suma încasată de către intimată în urma comercializării bunului ipotecat intimata ar fi reținut o sumă mai mare decât creanța garantată prin gaj în condițiile în care la data realizării bunului ipotecat datoria față de bancă, garantată prin ipoteca instituită de intimată nu era achitată, iar hotărârile judecătorești emise în cadrul procesului de insolvență a debitorului, invocate de apelantă, nu pot fi reținute ca temei de instituire a obligației intimitei de restituire a sumei pretinse de apelantă pentru motivele expuse supra.

Această concluzie este fortificată și prin aceea că obligația apelantei de stingere din contul bunului ipotecat a creanței garantate prin ipoteca instituită rezidă din hotărârea Judecătorei Rîscani mun. Chișinău din 18 martie 2011, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2012 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 10 aprilie 2013, executarea cărora a și dus la încasarea de către intimată a sumei pretinse de apelantă, motiv pentru care

în cadrul prezentului proces instanța nu este îndreptățită de a anula efectele acestor hotărâri judecătorești.

La 15 octombrie 2020 Devciolu Ana, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că, soluția instanței de apel în sensul adoptat rezultată din interpretarea greșită a prevederilor legale ce guvernează raportul juridic litigios și circumstanțele probatorii ale dosarului, mai mult ca atât instanța de apel a ignorat prevederile art.493 alin.(1) Cod civil.

A relatat că prin nerestituirea sumei a fost încălcat dreptul recurente Devciolu Ana la proprietate ce se consideră o încălcare a protocolului nr.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

A menționat că nerespectarea hotărârii din 30 septembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 22 ianuarie 2014 a Curții Supreme de Justiție este o încălcare gravă a legislației naționale, astfel a fost creată o situație de insecuritate juridică prin care o hotărâre judecătorească este definitivă, dar nu poate fi executată.

Conform art.434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces decizia din 11 iunie 2020, însă la materialele dosarului lipsește dovada recepționării deciziei recurate (f.d.175). Astfel cererea de recurs declarată la 15 octombrie 2020 de către Devciolu Ana, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean este depusă în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 01 noiembrie 2020 instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d.186), iar conform avizului de recepție BC „Moldindconbank” SA a recepționat cererea de recurs la 05 noiembrie 2020.

Până la data examinării recursului referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

În conformitate cu art.432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt. Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Devciolu Ana, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Devciolu Ana, reprezentată de avocatul Alexei Tighinean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru